6) Křížovka / Hřebenovka – Malířská balada

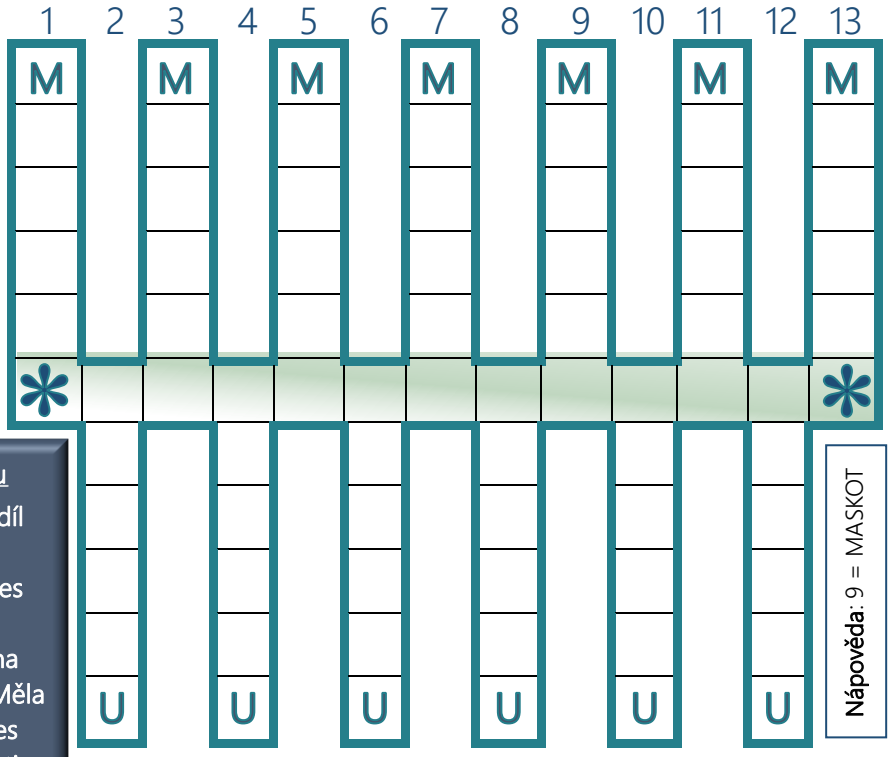

Tajenka: dílo, na němž autor zachytil svoji podobu

1 – Koho vyhnala Marta z pokoje? 2 – Který světadíl chtěla Marta navštívit? 3 – Co je oblíbený Martin nápoj? 4 – Jakou rybu Marta smažila? 5 – Jaký účes má Marta? 6 – Co Marta nepotřebovala ke své malbě? 7 – Jak se jmenuje barevná země z Martina snu? 8 – Kterou řeku chce Marta přeplavat? 9 – Měla Marta talisman (jinak)? 10 – Co zatáhla Marta přes okno, aby se zbavila luny? 11 – Jaké byly fleky Martiny nástěnné malby? 12 – Co koupí Marta na stěnu? 13 – Jakže se ta slečna jmenuje?

Přečti si „Svědectví Anděla" a všechno pochopíš ...

Je fraška, když treska tvoří fresku...

SVĚDECTVÍ ANDĚLA *(BALADA)*

Marta popíjela svoje oblíbené malibu,
miluje příchuť kokosu,
a taky rum.
Tu noc ji přepadla chuť i na rybu.
Občas si takhle dává do nosu,
a pak někde udělá bum.
Měsíc v úplňku
promítal svůj výraz na stěnu,
poťouchle se na ni pošklebovál.
Marta sedí,
dlouze na projekci hledí ...

„Co kdyby ses, lumpe, někam schoval?!
Vypadni z pokoje, zalez!
Nebo tě sama vyženu!
Děláš si ze mě blázna?"

Schoval se. – Zatáhla roletu.
Najednou je stěna tak prázdná...

„Mám nápad! Namaluju na ni fresku.
Všechno to stihnu do odletu!"

Marta má v plánu Afriku navštívit.

„Udělám to ještě v noci, ať je ráno klid."

Do hlavy další sklenku vyklopila,
přitom rozhodla se, aby čas nemarnila,
že přistřihne si trochu mikádo.
Vzala ostré nabroušené nůžky,
aby jimi frizúru dokola obkroužila...

Ruka se jí chvěje, dost pila...

Její maskot – Malibu, se směje,
trká ji svými všetečnými růžky.
Ostatně – jako každý den...
Nakonec to vzdala, Múza ji zachránila...

Andělé a Múzy často lidi chrání...
– Ne vždy, tak jednou za týden.

„Teď pustím se do malování...
Téma by mělo být původní a nové!"

Přichystala barvy akrylové,
nápady klíčí jako na jaře...

„Inspirace je všude, ve vsi, na faře..."
Marta je činorodá, když nemůže spát.

„S nápady roste však i vlčí hlad."

Vzpomněla si, že má chuť na rybu.
Vášnivě začala smažit tresku.
Včera ji koupila u pultu v Tescu.
Ryba na pánvi se jako živá mrská!
Ach, Bože! – co je to za grotesku!
Pánev nadskakuje, olej prská...
– Plesk!
Ryba sklouzne na zem,
a horká pánev rázem
na protější zdi najde svůj cíl,
– jak Martě z ruky vystřelila.
Taky jsem před ní uskočil.
Na stěnu, která dřív bílá byla
nanesla Marta malbu abstraktní...
Mastnými fleky stěnu vyzdobila,
nepotřebovala k tomu ani paletu.

Horkou pánví své dílo dokonala...

„Cos to ty hloupá rybo udělala?!
Schytáš to, až přijde máma po nočním!"

Marta se rozplakala, pak se chvíli smála...

„Koupím na zeď pěknou tapetu.
A taky kytku, – v pátek je den matek.
Anebo v neděli? – Vždycky to popletu...
Tu tresku z podlahy kočka Mína sní...
Na hlavu dám si mokrý šátek..."

Kocovinu Marta snadno vysportuje.

„Nikam se neletí."

Zítra tapetuje...
„Nebudu podporovat matčin splín...
Tak sbohem Nile! Sbohem Afriko!"

Marta jde spát, s ní hlad i malibu...

„Pro tapetu si doplavu přes Rolavu..."

– Broukla Marta a udělala bum.
Ještě, že vypla pod tou treskou plyn!
To bych si jako anděl, nevzal na triko.
Už spinká, přišla její chvíle,
má létací sny, usmívá se mile...
- Právě přistává v Severní Americe,
teď zaostřuje na barevné Mexiko...
A „frnk!" – Startuje, letí, zaostřuje ...
Malinko si ze sna pobrukuje...
Prudce nadskočí – asi turbulence
– a „bum!"...

Přistála vedle tresky, kníkla tence.
„Tady je tak hezky..."

Je na Jamajce! - Mají tam skvělý rum.